

اعلامیه مطبوعاتی

برپایی نظام اقتصادی اسلام برای رشد و رونق اقتصاد الزامی است؛ نه جلب سرمایه‌داران خارجی!

(ترجمه)

داکتر ماهتیر محمد، نخست وزیر مالیزیا، حین دیدار از پاکستان در جریان یک کنفرانس تجارتنی که به روز جمعه ۲۲ مارچ ۲۰۱۹ م در اسلام‌آباد برگزار شد، درحالی که "اسرار" موفقیت اقتصادی مالیزیا را به اشتراک می‌گذاشت، گفت که او برای دو دهه به سرمایه‌گذاران خارجی معافیت مالیاتی فراهم کرده‌بود.

ممکن است با تشویق سرمایه‌گذاران خارجی فعالیت‌های اقتصادی برای مدت‌زمان کوتاهی انکشاف کند؛ اما سرانجام اداره اقتصاد به دستان خارجی‌ها می‌افتد، که به حاکمیت سیاسی و اقتصادی نقطه پایان می‌دهد. آن‌عده کشورهایی که برای انکشاف اقتصادشان به سرمایه‌گذاران خارجی تکیه کردند، اثرات مهلک آن را در کوتاه‌مدت شاهد بودند. در دهه نود قرن گذشته، مالیزیا میدان "ببرهای آسیایی" بود که به‌گونه اقتصادی انکشاف می‌کردند؛ سپس در سال ۱۹۹۷ م، ناگهان یک بحران عظیم اقتصادی در این کشورها فوران کرد. دلیل نخست بحران این بود که سرمایه‌گذاران خارجی سرمایه‌های‌شان را یکجا خارج کردند، قسمی که در ظرف چند هفته، این "ببرهای آسیایی" را به "جوجه‌گره‌های آسیایی" تبدیل کرد. حتی امروز، مجموع قروض مالیزیا ۴۶ درصد از کل GDP اش است؛ درحالی که مجموع قروض پاکستان ۳۰ درصد از کل GDP اش می‌باشد.

این که "سرمایه‌گذاران خارجی کلید انکشاف اقتصادی استند" یک مفکوره استعماری است؛ طوری که کشورهای استعماری را قادر می‌سازد تا اداره اقتصاد کشورهای ضعیف را به دست گیرند؛ این‌گونه آن‌ها هرگز نمی‌توانند، باوجود ظرفیت عظیم‌شان، این دولت‌های استعمارگر را از لحاظ اقتصادی به چالش بکشند. این واضحاً یک مفکوره استعماری است؛ چون در میان ده نکته آن "توافق واشنگتن" وجود دارد. صندوق بین‌المللی پول به کشورهایی که خواهان قرضه از این سازمان استند، فشار می‌آورد که به سرمایه‌گذاران خارجی امتیاز بدهد. درحقیقت، چرا انگیزه و امتیازی که سخاوت‌مندانه به سرمایه‌گذاران خارجی اعطاء می‌شود، به سرمایه‌گذاران داخلی داده نمی‌شود؟ هرگونه امتیازی، از جمله تعطیلات مالیاتی به سرمایه‌گذاران خارجی داده می‌شود، حالآن که سرمایه‌گذاران داخلی کمرشان را زیر بار هزینه‌های گزاف مالیاتی برای پر کردن خزانه دولت شکستانده‌اند.

برای رشد اقتصاد، تأسیس نظام اقتصادی اسلام لازم است، نه وسعت تشویق و انگیزه به سرمایه‌گذاران خارجی. اصلاً جدا از زکات، اسلام هیچ‌گونه مالیاتی را بر صنعت‌کاران و سرمایه‌گذاران تعیین نکرده‌است. سرمایه‌گذاران و صنعت‌کاران داخلی می‌توانند مواد خام را برای تولید داخلی، بدون پرداخت هیچ‌گونه گمرک در نظام اقتصادی اسلام وارد کنند؛ درحقیقت، هیچ تکلیف گمرکی وجود ندارد. به‌علاوه، صنعت‌کاران و سرمایه‌گذاران داخلی به اندازه کفاف، بدون هیچ‌نوع مالیات، برق و گاز دریافت می‌کنند؛ به این دلیل که در نظام اقتصادی اسلام انرژی ملکیت عامه است؛ طوری که نه می‌تواند از طرف کارخانه‌های خصوصی برای سودجویی و نه از جانب دولت برای تحمیل مالیات تصاحب شود. درعوض، دولت فقط از آن‌ها برای منفعت عامه نظارت می‌کند.

زمانی که مسلمانان اسلام را تطبیق می‌کردند، برای قرن‌ها یک قدرت اقتصادی جهانی بودند. شبه‌قاره هند، قبل از اشغال انگلیس، در تقریباً ۲۵ درصد از صادرات اقتصاد جهان سهم داشت و تنها دلیل اش تطبیق نظام اقتصادی اسلام بود. امروزه بحران اقتصادی پاکستان و تمام جهان اسلام فقط به دلیل عدم تطبیق نظام اقتصادی اسلام است؛ همان‌گونه که از طریق خلافت تطبیق می‌شد. الله سبحانه و تعالی به ما هشدار داده و گفته است که:

﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾

[طه: ۱۲۴]

ترجمه: و هرکس از یاد من روی‌گرا شود، زنده‌گی (سخت و) تنگی خواهد داشت.

بنابر این، بایستی برای حفظ رونق اقتصادی یک‌باردیگر خلافت را به طریقه رسول الله صلی الله علیه و سلم تأسیس کنیم.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر-ولایه پاکستان

شماره صدور: ۱۴۴۰ / ۴۱

۱۷ رجب ۱۴۴۰ هـ.ق

۲۶ مارچ ۲۰۱۹ م